

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola CLXXII. Ioannis Papae VIII. Ad Carolvm Regem. Hortatur vt
quamprimum contra infideles & ecclesiae oppressores auxilio veniat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

stro regali iure nostri desiderii preces audire cum iucunditate procul dubio studueritis. Talem namque progenitores vestros inuictissimos imperatores Augustos circa decessores nostros, sanctos videlicet Romanæ sedis antistites, habuisse dilectionem recolimus, vt quidquid ab alterutra parte petebatur, omni postposita occasione mox efficaciter compleretur. Ita vero & nostra nunc pontificalis a Deo conseruata maiestas, & vestra regia magnitudo, sibimet debent placide fauere vicissim. Data vt supra.

EPISTOLA CLXXII.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD CAROLVM REGEM.

Hortatur vt quamprimum contra infideles & ecclesiæ oppressores auxilio veniat.

Dilecto ac spiritali filio Carolo glorioso regi.

MIRAMVR quia vos sæpius exhortantes vt ad exaltationem sanctæ Dei ecclesiæ, vestrumque honorem, & totius terræ nostræ defensionem venires vocauimus, & hætenus distulisti. Credere namque nobis potestis, quod nimia vndique tam Paganorum quam malorum Christianorum persecutione grauati, vndique concussi, talia quæ iam a longo tempore patimur, sufferre nequimus: & ideo iterum admonemus, vt toto conamine, sicut vobis mandauimus, procul dubio attendatis. Nam pro certo scire debetis quoniam pro nullius hominis lucro, vel blandimento, siue terrore a vestro nos consortio, & vestræ amicitia: fœdere separabimus: idcirco tantum viriliter agere ea, quæ nobis ac vobis proficua sunt, nullatenus dubitetis. Sed præstolando vestrum aduentum, diuque tardantem putauimus, ne forte Carolomanni gloriosi regis, germani vestri prædicti, aliquo impedimento iam venire nequissetis: vnde illi nostram apostolicam direximus epistolam, admonentes, quia si hoc regnum amplius taliter occupatum ac inordinatum, & sine defensione tenuerit, animæ suæ detrimentum omnimodis fiet; nullumque vobis pro ecclesiæ Dei defensione venientibus impedimentum aliquod facere præsumat. Quapropter quod agendum est vestra regalis excellentia agere nullo modo definat: nam si

per

per vos sancta Romana ecclesia fuerit exaltata, atque defensa, vester honor, & gloria hic, & in futuro sine dubio coram Domino multiplicata manebit. Data vt supra.

EPISTOLA CLXXIII.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD VVIBBODVM EPISCOPVM.

Vt vna cum legatis, quos ad Carolomannum mittit, eat, vel aliquem vice sua mittat. arguit, quod bona Angelbergæ diripi non prohibuerit. hortatur vt ea recuperanda curet.

Vvibbodo episcopo.

QVONIAM præ omnibus, qui in his videntur consistere partibus, Deo dilectis sacerdotibus, te vt pote carissimum filium, & fratrem vnanimè specialius diligimus, & pro tanta tuæ sinceritatis deuotione, quam circa nos, & sedem apostolicā habere dignosceris toto mentis affectu amplectimur; & idcirco reuerentiam tuam pio nobis amore coniunctam cupimus apostolica semper benignitate fouere, auctoritate fulcire. Nunc igitur dilectioni tuæ notum esse volumus quia pro tot & tantis calamitatibus, quas, sicut ipse bene cognoscis, assidue patimur, hos præsentis missos nostros direximus per te quasi per quoddam ostium intraturos spirituali filio nostro Carolomanno glorioso regi, cum quibus sane, aut ipse in seruitium sancti Petri alacri mente ire, omnemque nostræ voluntatis causam, & necessitatem apud eundem regem perficere studeas, aut fidelissimum & idoneum a latere tuo virum dirigas, qui vicem tuam in omnibus sagaciter possit explere. Nam tuo consilio, & adiutorio . . . eosdem legatos nostros munias hortamur, quatenus sedis apostolicæ legationem, prout dignum est, & instantis temporis necessitas exigit, Deo propitio, perficere possint. Et quia eos sine tarditate ire, ac reuerti præcepimus, ne vltra tres dies illos penes te retinere procures; sed habito mox consilio quatenus salui & securi ad iam dictum regem proficiscantur, aut nullatenus demorentur. Quod si fortasse ad Carolomannum pro eius corporea infirmitate ire non posse contigerit, ad Carolum regem ipsius germanum eos quocumque mo-

Concil. Tom. 24.

A a